

ved, paa hvilket Grundlag den hviler. Og hvad nu navnlig Marinen angaar, vilde man dog vistnok erkende, at den har den første Opgave at løse under Forviklinger mellem de forskellige Stormagter. Vor Neutralitet vil først blive krænket i vore Farvande, idet hver af de fjendtlige Magter vil søge at sætte sig i Besiddelse af en gunstig Basis for Operationer i Østersøen. Man har set, hvorledes Krigsluene blev optændt i Østersøen, medens det gik løs i Sortehavet under Krimkrigen, og netop den Gang viste det sig, at de nordiske Magter havde et aabent Blik for Vigtigheden af at kunne være neutrale, idet Danmark, Sverige og Norge samtidig udstedte ligelydende Neutralitetserklæringer, og at de bleve anerkendte af alle Magter. Her foreligger altsaa en bestemt Erfaring, og jeg kunde ønske, at det ærede Flertal vilde fremkomme med en Anvisning paa en Løsning af vort Forsvarsvæsen, som bestod i et Forsøg paa at bringe en Neutralitetsalliance i Stand mellem de tre nordiske Riger, da det vilde være et sundt og godt Grundlag at arbejde paa. Jeg vilde ogsaa ønske, at den ærede Marineminister, som er saa heldig nu tillige at være Udenrigsminister, vilde optage dette Spørgsmaal. Det ligger jo i Luften, om jeg saa maa sige, man hører jo de saakaldte Fredsvenner udtale sig til Fordel for en saadan Ordning. Jeg synes, at der er noget meget tiltalende i at komme ind paa en saadan Ordning, idet jeg ikke tror, at det nytter noget, at vi, der ere en saa lille Magt, alene erklære os neutral, eller at vi her i Folketinget erklære at ville være neutrale; derved opnaa vi ikke noget. Jeg tror derimod, at Neutraliteten vilde blive anerkendt, dersom vi sammen med Norge og Sverige vilde udstede en saadan Neutralitetserklæring og vedtage i Fællesskab, hvorledes man vil ordne sit Forsvar paa den Basis. Det skulde jo navnlig være Tyskland, der nærmest var interesseret i, at vi ere neutrale og kunne forsvare vor Neutralitet, idet en Magt, der vil angribe Tyskland, først og fremmest vil søge at faa en Operationsbasis i Store Bælt. Det maa derfor være i Tysklands Interesse at sikre sig, at dette Farvand ikke bliver benyttet imod det. Jeg tror derfor, at hvis vi ere

alene om at udstede en saadan Neutralitetserklæring, ville Tyskerne vist komme og hjælpe os med at være neutrale, og det bør vi først og fremmest forebygge. Jeg tror, at vi bør anerkende Søværnets Betydning som Led i Neutralitetens Opretholdelse, og jeg synes derfor, at det er uforsvarligt Aar efter Aar at udsætte Afgørelsen af de Krav, der her fremsættes. Det er klart paavist, at vi ikke paa forsvarelig Maade kunne besætte den Smule Materiel, vi have; efterhaanden som det udvikles, behøves der mere og mere fast Personel. Det er klart, at man maa have fast Personel til den faste Ramme for at kunne betjene de Vaaben, der blive vanskeligere og vanskeligere at betjene for Folk, man straks indkalder. Hvis Flertallets Stilling er den, at det hensynsløst modsætter sig enhver Udvikling af vort Forsvarsvæsen, selv om det kan paavises at være til Gavn for vort Land, saa længe ikke hele Forsvarsvæsenets Ordning er optaget til Diskussion og til eventuel Godkendelse af Flertallet, forekommer det mig, at vi have Krav paa at faa det at vide, at Flertallet altsaa ikke vil indlade sig paa nogen som helst Ordning af vort Forsvarsvæsen, der medfører forøgede Udgifter, medmindre hele Forsvarets Ordning har været optaget til Drøftelse. Jeg vil derfor opfordre det ærede Flertal til at udtale sig om, hvorledes det vil stille sig til en Realitetsbehandling af det her foreliggende Forslag. Vi maa ikke lade os afvise med, at Forsvarsvæsenet bør helst leve stille, nej, det skal og maa drøftes. Det er ikke sikkert, at en ny Ordning vil medføre større Udgifter; men vi bør forlange, at Flertallet udtaler sig bestemt om sin Stilling til en Realitetsbehandling.

Jeg skal ikke indlade mig meget paa Enkeltheder. Jeg paaskønner, at der er taget Hensyn til de Henstillinger, jeg kom med i Fjor om en anden Ordning af Orlogsværftets Kontorpersonale, saaledes at Fuldmægtigene blive Embedsmænd i Lighed med, hvad der finder Sted i Marineministeriet. Jeg har ogsaa ved en tidligere Lejlighed udtalt, at jeg kunde ønske, at man kom til en anden Ordning af Reserve-løjtnantsinstitutionen, idet jeg anser den